

hovedet ikke her for Tinget foreligget noget som helst Forslag om Rigsretstiltale mod nogen. I den Tale, jeg havde den Ære at holde her ved Forsvarslovenes tredie Behandling, gjorde jeg opmærksom paa, at det havde i allerhøjeste Grad forbavset mig, at de Herrer, som havde opstillet Forslag om Rigsretsanklage eller Rigsretsundersøgelse, ikke i Begyndelsen af Sommer-samlingen fremsatte dette Forslag igen. De vare jo komne til det Resultat, at nu skulde der skrides til Aktion; men der skete intet, der blev end ikke fremsat noget som helst Forslag om Nedsættelse af noget Udvalg. Det vil med andre Ord sige, at alle Partier her i Salen have aabenbart stillet sig paa det Standpunkt, at Sommer-samlingen, den ekstraordinære Samling, var indkaldt for en bestemt Sags Løsnings Skyld, og først naar denne Samling var endt og dens Opgave afgjort, kunde der blive Tale om atter at tage Spørgsmaalet om Forhørenes Resultater og eventuel Rigsretsanklage op til Behandling. Der har overhovedet ikke for dette Ting foreligget noget saadant Forslag, og derfor er det ganske uberettiget og grebet ud af Luften, naar Konseilspræsidenten siger, at vi have bekæmpet disse Forslag.

Ligeledes er det ganske urigtigt, naar den højtærede Konseilspræsident mener, at vi have den Opfattelse, at saa længe vi have Brug for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) — det er jo for øvrigt ikke os, men den højtærede Konseilspræsident, der har haft Brug eller ment at have Brug for det ærede Medlem fra Ringkøbing — til Forsvarssagens Løsning, saa lade vi Sagen hvile, men lige saa snart den Sag er løst, møde vi frem med Krav om Rigsretsanklage. Det er ganske urigtigt. Det Standpunkt, jeg har forfægtet, og som for øvrigt ogsaa, indskyder jeg, er erkendt fra Reformpartiets Side at være loyalt, det er dette, at denne Sag skal afgøres efter dens eget Væsen og ikke af Hensyn til andre Ting. Derfor har jeg ogsaa i min Betænkning udtalt, at i det Øjeblik, den 6. Maj, hvor Rigsdagen slutter, og man derefter gaar til Valgkampagnen, bør man ikke fremsætte Forslag til Rigsretsanklage, som tilmed ikke komme til Behandling, naar disse Forslags Frem-sættelse aabenbart kun bunder i Ønsket om at benytte dem i Valgkampagnen. Jeg har netop i min Betænkning protesteret imod, at man gjorde sligt. Senere, da den højtærede Konseilspræsident dannede sit Ministerium, og da Forsvarssagen nu skulde løses, kom der en stærk Bevægelse

frem, navnlig indenfor Socialdemokratiets Rækker, imod Løsningen af Militærspørgsmaalet, og saa blev denne Bevægelse, fordi det ærede Medlem fra Ringkøbing var optaget i Ministeriet, bøjet om til Kravet om Rigsretsanklage mod det ærede Medlem fra Ringkøbing. Nu havde man mærkelig nok glemte Alberti, og man havde for den Sags Skyld ogsaa glemte det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg); nu drejede det sig alene om det ærede Medlem fra Ringkøbing. Dertil siger jeg, og det har jeg en Gang sagt ved en tidligere Forhandling, at paa den Maade stiller man Kravet om Rigsretsanklage op, for at selve Klagens Rejsning i det Øjeblik skulde virke som en Straf; men det kan man ikke bruge en Rigsretsanklage til. Vi kunne bruge en Rigsretsdom, naar den fælder den paagældende, som en Straf; men vi kunne ikke gaa med til at bruge Rigsretsanklage som en Straf. Det har jeg gjort gældende.

Hvad i øvrigt selve dette Spørgsmaal angaar — maa jeg maaske i Forbindelse dermed slutte med at sige —, har jeg tidligere udtalt, og i saa Henseende er jeg enig med det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), at dette Spørgsmaal om Brøde eller ikke har to Sider, en moralsk og en juridisk. Den juridiske kan selvfølgelig en Rigsret komme til at bedømme, men naar man vil indanke hele Sagen for Rigsretten, maa man ogsaa finde sig i Rigsrettens Afgørelse, saa at en Domfældelse er en Dom, men en Frikendelse er det ogsaa, men naturligvis er det kun en fuldstændig Frikendelse, hvis Præmisserne ikke indeholde graverende Omstændigheder. Men jeg tror ikke, Rigsretten kan dømme om den anden Side, den moralske Side, og jeg har udtrykkelig i min Tale den Gang ved tredie Behandling af Forsvarslovene sagt, at det er et Spørgsmaal, som kan paadømmes uden om Rigsretten, nemlig ved en Udtalelse fra Folketinget eller eventuelt Rigsdagen.

Det er, hvad der foreligger i denne Sag, som vi for øvrigt formodenlig snart komme til at forhandle om. Den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser maa bero paa en mærkelig Fejltagelse og Ukendskab til de Forhold, som have foreligget, og derfor har jeg grebet Lejligheden til at nedlægge en bestemt Protest imod dem.

H. L. Møller: Maa jeg først gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Konseilspræsident i Anledning af hans Tale i Gaar. Den højtærede Konseilspræsident